

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 5217/18

לפני : כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט ע' גרוסקופף

העותר : פורום קהלת

נ ג ד

המשיבים : 1. שר האנרגיה
2. ממשלת ישראל
3. רשות החברות הממשלתיות
4. רשות החשמל
5. חברת החשמל

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה : כ' בכסלו התשע"ט (28.11.2018)

בשם העותר : עו"ד מאיר בוחניק; עו"ד אריאל ארליך; עו"ד מוריה אלימלך

בשם המשיבים 1-4 : עו"ד אבי מיליקובסקי
בשם המשיבה 5 : עו"ד חגי ורד; עו"ד רועי נפתלי

פסק-דין

השופט מ' מזוז:

1. ביום 17.5.2018 יצא מתחת ידו של שר האנרגיה (להלן גם : השר) מסמך "עקרונות מדיניות לענין שינויים מבניים במשק החשמל ובחברת החשמל" (להלן : מסמך העקרונות), וזאת מכוח סמכותו לפי סעיפים 21א ו-57א לחוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 (להלן : חוק משק החשמל או החוק). לטענת העותר, השר חרג מסמכותו כאשר כלל במסמך העקרונות התייחסות להסכם הקיבוצי שנחתם בין המשיבה 5, חברת החשמל לישראל בע"מ (להלן : חברת החשמל), לבין נציגות עובדי חברת החשמל.

תמצית רקע והליכים

2. מאז חקיקת חוק משק החשמל, משך למעלה משני עשורים, נעשו על ידי הממשלה ניסיונות לא מעטים ליישם רפורמה במשק החשמל, שתכלול בין היתר שינוי מבני במשק החשמל ובחברת החשמל. ניסיונות אלה, שלוו בהליכים משפטיים ובצעדים ארגוניים, לא עלו יפה והצלחה הייתה מוגבלת.

3. ניסיון אחרון בהקשר זה - שבא לידי ביטוי בהמלצות מחודש מרץ 2014 של צוות היגוי לרפורמה בחברת החשמל ובמשק החשמל, שהוקם על ידי שר האנרגיה ושר האוצר, ובעקבותיהם ננקטו עיצומים על ידי עובדי חברת החשמל - נבלם כאשר בית הדין הארצי לעבודה פסק כי נציגות העובדים בחברת החשמל רשאית לנקוט עיצומים בתגובה לכוונה ליישם שינוי מבני בחברה ובמשק החשמל שלא בהסכמה עם העובדים (פסק דין מיום 4.5.2017). נגד פסק דינו זה של בית הדין הארצי לעבודה הוגשה עתירה לבית משפט זה על ידי המדינה, וכן הוגשה עתירה נפרדת על ידי פורום יצרני חשמל פרטי מגז טבעי (בג"ץ 5037/17 ובג"ץ 5027/17 בהתאמה). בדיון שהתקיים בעתירות ביום 20.7.2017 הוחלט על מתן צווים על תנאי בשתי העתירות, ובמקביל הושגה הסכמה בין המדינה, חברת החשמל ונציגות העובדים לחזור לשולחן המשא-ומתן.

4. בתום משא ומתן אינטנסיבי שנמשך קרוב ל- 10 חודשים גובשו הסכמות בין הצדדים בנוגע לשינוי המבני בחברת החשמל ובמשק החשמל (להלן גם: הרפורמה במשק החשמל), אשר עוגנו בסדרה של מהלכים והחלטות, שעיקרם בתמצית להלן:

א. ביום 10.5.2018 אישר דירקטוריון חברת החשמל את מתווה הרפורמה במשק החשמל אשר גובש במשא-ומתן ואת התחייבויות החברה בקשר עם יישום הרפורמה, וזאת בכפיפות לאישור המתווה על ידי הממשלה ולעיגון מרכיביה בחקיקה ובאישורי הרגולטורים הרלבנטיים, כפי הנדרש.

ב. ביום 17.5.2018 נחתם הסכם קיבוצי בין הנהלת חברת החשמל לבין נציגות העובדים אשר עיגן הסכמות בנוגע למרכיבי הרפורמה הנוגעים לעובדים. הסכם זה קיבל את אישור הממונה על השכר והסכמי עבודה במשרד האוצר.

ג. בו ביום נחתם על ידי שר האנרגיה - מכוח סמכותו לפי סעיפים 21א ו- 57א לחוק משק החשמל, ולאחר התייעצות עם שר האוצר ועם רשות החשמל (להלן

גם: הרשות) - מסמך "עקרונות מדיניות לענין שינויים מבניים במשק החשמל ובחברת החשמל" הנזכר לעיל, המעגן את עקרונות מתווה הרפורמה שגובשה כאמור, ובכלל זה היבטים הנוגעים להתייעלות בחברת החשמל והגברת הגמישות הניהולית בה בהתאם להסכם הקיבוצי שנחתם עם נציגות העובדים. במסמך נקבע בין היתר כי הוא ייכנס לתוקף "עם קבלת החלטת ממשלה ותיקוני החקיקה הנדרשים".

ד. ביום 30.5.2018 הונחה על שולחן הממשלה הצעה להחלטה לאישור הרפורמה במשק החשמל, לרבות ההיבטים של התייעלות וגמישות ניהולית. להצעה להחלטה צורפו בין היתר גם חוות דעת משפטיות ומקצועיות של כל הנוגעים בדבר. ביום 3.6.2018 אישרה הממשלה את הצעת ההחלטה (החלטה מס' 3859), תוך התייחסות גם למסמך העקרונות שפרסם שר האנרגיה ולהסכם הקיבוצי שנחתם עם נציגות העובדים. ההחלטה כוללת גם שורה של הנחיות והוראות לביצוע שהממשלה הטילה על שר האנרגיה, שר האוצר ורשות החשמל, ובין היתר קידום תיקוני החקיקה הנדרשים בחוק משק החשמל לצורך יישום ההחלטה.

ה. ביום 11.6.2018 פורסם תזכיר חוק משק החשמל (תיקון מס' 1) (רפורמה במשק החשמל), התשע"ח-2018.

ו. ביום 4.7.2018 ניתן פסק דינו של בית משפט זה בעתירת המדינה נגד פסק הדין של בית הדין הארצי לעבודה (בג"ץ 5037/17 הנזכר לעיל). בפסק הדין ניתן תוקף להסכמות שהושגו בין הצדדים, לפיהם בין היתר הוסכם על ביטול פסק הדין של בית הדין הארצי לעבודה, והעתירה נמחקה.

ז. ביום 9.7.2018 הונחה על שולחן הכנסת הצעת החוק ליישום הרפורמה, וביום 19.7.2018 אושרה הצעת החוק על ידי מליאת הכנסת בקריאה שניה ושלישית והתיקון פורסם בספר החוקים ביום 26.7.2018 (חוק משק החשמל (תיקון מס' 16 והוראת שעה), התשע"ח-2018, להלן: תיקון 16 (ס"ח התשע"ח 924)).

5. ביני לביני, ביום 8.7.2018, פחות משבועיים לפני אישור החוק על ידי הכנסת כאמור, הוגשה העתירה דנן, בה מבקש העותר, פורום קהלת, לבטל את סעיף ו' למסמך העקרונות של שר האנרגיה. לטענתו, השר חרג מסמכותו כאשר כלל מסמך העקרונות התייחסות להסכם הקיבוצי שנחתם בין הנהלת חברת החשמל לבין נציגות העובדים

ולעלותו הכספית. כן נתבקש בעתירה ביטול החלטת הממשלה בהיותה מסתמכת על החלטתו הפגומה כנטען של שר האנרגיה ובאשר התקבלה, כנטען, בניגוד להוראות סעיף 11 לחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975 (להלן: חוק החברות הממשלתיות).

יצוין, כי רק כעבור למעלה מ-3 חודשים הגיש העותר בקשה למתן צו ביניים שיאסור על רשות החשמל ליישם את ההחלטות שהתקבלו לענין קביעת תעריף החשמל לצרכנים. בקשה זו נדחתה ביום 21.10.2018.

6. לעתירה הוגשו תגובות מטעם המשיבים 1-4 (רשויות המדינה), ומטעם המשיבה 5 (חברת החשמל), בהן עמדו המשיבים בפירוט רב, כל אחד על פי דרכו, על כל ההליכים שננקטו, וכן ניתן מענה מפורט לטענות השונות שבעתירה.

7. בדיון לפנינו הדגיש בא כוח העותר כי עיקרה של העתירה בטענה כי שר האנרגיה אינו רשאי לכלול במסמך עקרונות מדיניות לפי סעיפים 21א ו-57 לחוק משק החשמל התייחסות להסכם קיבוצי, שכן בהתאם לחוק הסכם קיבוצי אינו יכול להיות "עקרון מדיניות". בתמצית, נטען כי ההתייחסות להסכם הקיבוצי, שמשמעה התייחסות למקורות המימון של הרפורמה המבנית בחברת החשמל, יש בה משום עקיפת סמכות רשות החשמל לקביעת תעריפי החשמל בהתאם לסעיף 31 לחוק. כן נטען כי אימוץ מסמך העקרונות במסגרת החלטת הממשלה אין בו כדי להכשיר פגם זה שנפל בו.

מנגד, טען בא כוח המדינה כי דין העתירה להידחות על הסף, שכן משאשרה הרפורמה בחקיקה ראשית של הכנסת, הרי שהעתירה – המכוונת נגד החלטות מינהליות של השר והממשלה – אינה רלבנטית עוד, ודינה להידחות בהעדר עתירה חוקתית נגד החוק גופו. לענין זה נטען כי לא ניתן להפריד בין התיקון לחוק לבין החלטות הממשלה ומסמך העקרונות של שר האנרגיה אלא יש לראות ברפורמה כמקשה אחת אשר קיבלה גושפנקא של המחוקק הראשי. עוד נטען כי אין יסוד לטענה בדבר עקיפת סמכויות רשות החשמל, שכן מסמך העקרונות פורסם על ידי השר לאחר התייעצות עם הרשות אשר הביעה את עמדתה במסמך מפורט בכתב עליו חתום יו"ר הרשות, אשר צורף גם להצעה להחלטת הממשלה. כן הודגש כי ההחלטה לבצע רפורמה במשק החשמל במתווה הסכמי ולא בכפיה היא החלטת מדיניות מובהקת, וממילא עלויות ההסכם הם חלק בלתי נפרד של המהלך הכולל. הוטעם עם זאת, כי אכן התייחסות במסגרת מסמך עקרונות מדיניות לרכיבי עלות לקביעת תעריף החשמל הוא דבר חריג, אך במקרה דנן, כאשר התקבלה החלטה כוללת על רפורמה במבנה משק החשמל ושינוי מבני בחברת החשמל, וכאשר

נושא מימון ההסכם הקיבוצי וההתייעלות בחברת החשמל שלובים בהחלטת הרפורמה המבנית, יש לראות בכך חלק בלתי נפרד של המהלך הכולל.

בא כוח חברת החשמל תמך בעמדת המדינה ובטענותיה והוסיף מצדו כי העתירה לוקה גם באי צירוף משיבים – נציגות עובדי חברת החשמל, אשר ייפגעו מקבלת העתירה. לענין זה הובהר כי בפועל הרפורמה כבר יצאה לדרך והוחל בכיצועה, כולל פרישה של 260 עובדים על בסיס הרפורמה וההסכם הקיבוצי.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון ובחינת הדברים אני סבור כי דין העתירה להידחות, הן מטעמי סף והן לגופה, מהטעמים שיפורטו בתמצית להלן.

9. אי צירוף משיבים -

בצדק נטען מטעם חברת החשמל, כי היה על העותר לצרף כמשיבה את נציגות עובדי חברת החשמל, שהיא צד להסכם הקיבוצי העומד במוקד העתירה, ושאינן ספק כי יש לה ענין בתוצאות העתירה שכן קבלת העתירה משמעה כנראה ביטול - או למצער שינוי - ההסכם הקיבוצי הכולל הוראות שונות הנוגעות לציבור העובדים. כידוע -

”כלל הוא בבית-משפט זה שחובה על העותר לצרף כמשיבים לעתירה את כל הנוגעים בדבר. הנוגעים בדבר נחלקים לשני סוגים. ראשית, יש לצרף כמשיבים את הגופים והאנשים שנגדם מתבקש הסעד. על-פי רוב אלה הן רשויות מינהליות שפגעו בעותר במעשה או במחדל, ובית המשפט מתבקש לצוות עליהן לעשות מעשה, או להימנע מעשות מעשה, או להצהיר על בטלות החלטותיהן. שנית, יש לצרף כמשיבים גם גופים ואנשים אחרים, שאף כי בית המשפט אינו מתבקש לצוות עליהם דבר, הם עלולים להיפגע באופן ממשי מצו שייצא, אם ייצא, מאת בית המשפט. אלה הם בדרך כלל גופים ואנשים פרטיים” (בג”ץ 1901/94 לנדאו נ’ עיריית ירושלים, פ”ד מח(4) 403, 415 (1994)).

לענין זה יש להוסיף, כפי שכבר הובהר, כי בפועל ביצוע ההסכם הקיבוצי כבר החל, ובמסגרת זו כבר הייתה פרישה של מאות עובדים על בסיס ההסכם הקיבוצי והרפורמה שאושרה.

לענין זה נטען כאמור על ידי המדינה וחברת החשמל כי לאחר שביום 19.7.2018 נחקק תיקון 16 לחוק משק החשמל, אשר במסגרתו אושרה הרפורמה במשק החשמל בחקיקה ראשית של הכנסת, ממילא העתירה - שהוגשה פחות משבועיים קודם לחקיקת החוק ואשר כוונה נגד החלטות מינהליות של השר והממשלה - אינה אקטואלית עוד והיא בגדר תקיפה של מעשה עשוי, שכן העתירה אינה מכוונת נגד החוק גופו. העותר הסתייג מטענה זו של המדינה וחברת החשמל וטען כי מאחר והחוק אינו עוסק במישרין בשאלת מקור המימון של יישום הרפורמה אין לומר שבעקבות חקיקתו הפכה העתירה ללא אקטואלית.

אני סבור כי בנסיבות דנן כפי שפורטו לעיל טענת המדינה וחברת החשמל בדין יסודה. במקרה דנן לא ניתן להפריד בין התיקון לחוק לבין מסמך העקרונות של שר האנרגיה והחלטת הממשלה. המדובר בנדבכים ושלבים של אותו מהלך כולל ושלוב להנהגת רפורמה במשק החשמל אותה יש לראות כמקשה אחת שחלקיה השונים שלובים זה בזה ואשר קיבלה גושפנקא של המחוקק הראשי כמכלול. בפני הכנסת עמדה הרפורמה בכללותה, וכאשר הכנסת דנה ואישרה את אותם רכיבים בהם נדרשו תיקוני חקיקה, עמדו לנגד עיניה גם שאר מרכיבי הרפורמה שלא דרשו תיקוני חקיקה, לרבות היבטי המימון של הרפורמה. בנסיבות אלה לא ניתן להפריד בין רכיב המימון של הרפורמה לשאר רכיביה, וממילא התערבות ברכיב המימון תשמוט את הבסיס מההוראות שקבע המחוקק ליישומה של הרפורמה. אשר על כן, משהמחוקק הראשי נתן גושפנקא לרפורמה במסגרת התיקון הנרחב לחוק משק החשמל, לא ניתן עוד לתקוף את החלטות המינהליות של השר והממשלה במנותק מהחוק. אין בפנינו עתירה חוקתית התוקפת את חוקתיותו של תיקון 16 לחוק משק החשמל, וממילא העתירה דנן, המכוונת נגד מסמך העקרונות של שר האנרגיה ונגד החלטת הממשלה, אינה אקטואלית עוד והיא בגדר תקיפה של מעשה עשוי, ודינה להידחות.

לא למותר לציין עוד כי העותר עצמו היה ער לכך שעם השלמת הליכי החקיקה לא ניתן יהיה לתקוף עוד את החלטות השר והממשלה, ולענין זה הוסבר בעתירה כי זו הוגשה לכאורה קודם זמנה, בטרם השלמת הליכים, מהטעם ש: "אין מנוס מהגשת עתירה זו ומבירורה כבר כעת, עוד קודם סיומם של הליכי חקיקה" שכן "לאחר שייעשו הליכי החקיקה שעליהם הוצהר בהחלטת הממשלה, ובהתאם לתזכיר החוק שפורסם, מצב העניינים יהיה בלתי הפיך" (סעיף 24 לעתירה).

לגופם של דברים

11. נוכח האמור לעיל ניתן להסתפק בהתייחסות תמציתית לטענות העותר לגופם של דברים, שאף היא בבחינת למעלה מן הנדרש.

12. כמצוין לעיל, במוקד העתירה עומדת הטענה כי שר האנרגיה לא היה רשאי לכלול במסמך עקרונות מדיניות לפי סעיפים 21א ו-57א לחוק התייחסות להסכם קיבוצי, שכן יש בכך משום פגיעה בסמכות רשות החשמל לקביעת תעריפי החשמל בהתאם לסעיף 31 לחוק.

13. סעיף 57א לחוק משק החשמל, שעניינו בקביעת מדיניות בתחום משק החשמל על ידי שר האנרגיה, קובע כדלהלן:

”57א. (א) השר רשאי להחליט על מדיניות בתחום משק החשמל, בין השאר בעניינים אלה:

- (1) תכנית אב ארוכת טווח למשק החשמל;
- (2) תכנית פיתוח רב-שנתית למשק החשמל, בהסכמת שר אוצר;
- (3) מדיניות למתן רישיונות;
- (4) הקטנת הסיכון לשיבוש בהספקת החשמל;
- (5) פעילות משק החשמל במצבי חירום ובמצבים מיוחדים אחרים;
- (7) תמהיל מקורות האנרגיה אשר ישמשו לייצור חשמל לאחר ששקל שיקולים הנוגעים לביטחון אנרגטי, להגנת סביבה ולבריאות הציבור, בין השאר לשם קידום השימוש באנרגיה מתחדשת וצמצום השימוש בסוגי דלק מזהמים;
- (8) תמהיל הטכנולוגיות לייצור חשמל;
- (9) העתודה הנדרשת לייצור חשמל.”

ואילו סעיף 31 לחוק, העוסק בסמכות רשות החשמל לקבוע את התעריפים במשק החשמל, קובע כי בקביעת התעריפים תכיר הרשות בין היתר בעלויות הנובעות מ”עקרונות המדיניות שקבע השר כאמור בסעיף 57א”.

להשלמת התמונה נציין כי בהתאם לסעיף 21א לחוק, רשות החשמל היא הגורם המקצועי במשרד האנרגיה בתחום משק החשמל "המסייע לשר בגיבוש מדיניותו כאמור בסעיף 57א", וכי בגיבוש עקרונות המדיניות בתחום משק החשמל יתייעץ שר האנרגיה עם הרשות.

14. עיון בהוראת סעיף 57א לחוק מעלה בבירור כי כמעט לכל אחד מהנושאים העשויים להיות מושא לעקרון מדיניות יש השלכה על עלויות משק החשמל. מכאן שהשאלה אינה האם רשאי השר לקבוע עקרונות מדיניות בעלי השלכה על עלויות משק החשמל אלא כיצד להבטיח כי שר האנרגיה לא יסיג את גבולה של הרשות בקביעת התעריפים על ידי קביעת עקרונות מדיניות בעלי השלכה ישירה על התעריפים.

15. יש חשיבות רבה בשימור סמכותה ושיקול דעתה המקצועי העצמאי של רשות החשמל בקביעת התעריפים במשק החשמל על בסיס עקרון העלות לפי סעיף 31 לחוק משק החשמל. לפיכך, ככלל, אכן אין מקום שעקרונות מדיניות יתייחסו לעלות ספציפית באופן שיש בו כדי לשלול את שיקול דעתה המקצועי של הרשות בקביעת תעריפים במשק החשמל. על כן, דרך המלך היא כי עלויות הנובעות מהסכמים קיבוציים - כמו עלויות אחרות - נבחנות על ידי רשות החשמל במסגרת בקרת העלויות הרגילה שהיא עורכת, והרשות מחליטה אם להכיר בעלויות אלה או בחלקן במסגרת שיקול דעתה המקצועי.

אמנם בסעיף 31(ב) לחוק נקבע כאמור כי ביישום עקרון העלות לצורך קביעת התעריפים, תכיר הרשות בין היתר בעלויות הנובעות מעקרונות המדיניות שקבע השר. ברם, גם לגישת המדינה – כפי שבאה לידי ביטוי כבר בחוות-הדעת המשפטית שנלוותה להצעה להחלטת הממשלה, וכן בתגובתה לעתירה – קביעת עקרון מדיניות שמשמעו הכרה בעלויות הנובעות מהסכם קיבוצי לצורך קביעת תעריפים במשק החשמל היא מהלך חריג, שככלל אין לנקוט בו.

16. ברם, למרות האמור, ולאחר שהנושא נבחן בזהירות ובקפדנות מבעוד מועד על ידי הדרגים המשפטיים הבכירים ביותר, הגיעו אלה לכלל מסקנה כי בנסיבות הייחודיות של הרפורמה הנדונה במשק החשמל, אין לשלול הסדרה גם של מרכיב העלויות במסגרת קביעת עקרונות כלל מרכיבי הרפורמה. העמדה המשפטית לענין זה הוצגה בפירוט בחוות הדעת המשפטית שנלוותה להצעה להחלטת הממשלה ובהערות היועץ המשפטי לממשלה להצעה להחלטה. בתמצית, הובהר כי הרפורמה עליה הוחלט כוללת שני מרכיבים השלובים זה בזה: רפורמה במשק החשמל ושינוי מבני בחברת החשמל.

במסגרת זו הרפורמה מסדירה בין היתר את צמצום פעילותה המונופוליסטית של חברת החשמל במקטע ייצור החשמל ומיקודה במקטעי ההולכה והחלוקה; פתיחת מקטע האספקה לתחרות; העברת ניהול מערכת החשמל מחברת החשמל לחברה ממשלתית נפרדת; והתייעלות והנהגת גמישות ניהולית בחברת החשמל, הכרוכה בין היתר בפיטורי אלפי עובדים. הובהר כי רפורמה מקיפה ומרחיקת-לכת כאמור כרוכה מעצם טבעה בעלויות רבות, כאשר העלויות הנובעות מההסכם הקיבוצי אינן עומדות בפני עצמן אלא מהוות חלק אינטגרלי של הרפורמה בכללותה ונדבך הכרחי וחיוני לשם יישום רפורמה שתכליתה קידום התחרות וצמצום הריכוזיות במשק החשמל.

העמדה המשפטית שגובשה היא אפוא כי בנסיבות חריגות אלה אין מניעה לכלול התייחסות להסכם הקיבוצי שנחתם ואושר על ידי הממונה על השכר במשרד האוצר כחלק אינטגרלי בלתי נפרד של המהלך כולו, אשר קיבל ביטוי במסמך העקרונות של השר ובהחלטת הממשלה, עליהם סמכה הכנסת את ידיה באישור תיקון 16 לחוק. כן הודגש לענין זה כי מסמך עקרונות המדיניות גובש, כנדרש בחוק, לאחר התייעצות עם שר האוצר וכן עם רשות החשמל, אשר עמדתה לענין זה הוצגה בחוות-דעת מפורטת בכתב מיום 17.5.2018 בחתימת ראש הרשות ("רפורמה במשק החשמל ובחברת החשמל - המלצת מדיניות"), אשר צורפה גם להצעת ההחלטה לממשלה.

17. נוכח כל האמור, מקובלת עלי עמדת המדינה כי בנסיבות החריגות בענייננו, של הנהגת רפורמה רחבה ומקיפה במשק החשמל תוך שינוי מבני בחברת החשמל, לא הייתה מניעה לכלול במסמך עקרונות המדיניות שגיבש שר האנרגיה ובהחלטת הממשלה התייחסות להסכם הקיבוצי ולעלויות הנגזרות מכך. אוסיף, כפי שגם הבהירה המדינה בתגובתה, כי למרות האמור גם במקרה זה על הרשות לקיים בקרה על העלויות המועברות לחברת החשמל דרך תעריף החשמל, כמו גם על אופן פרישת העלויות של הרפורמה.

18. סוף דבר: אציע לחבריי כי נדחה את העתירה. בנסיבות הענין, נוכח החשיבות הציבורית של הסוגיה שהועלתה בעתירה, לא יהא צו להוצאות.

ש ו פ ט

השופט ד' מיןן:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט ע' גרוסקופף:

אני מסכים.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט מ' מזוז.

ניתן היום, י"ט בטבת התשע"ט (27.12.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט